

“Hem condicionat la vida política”

La Crida a la Solidaritat ha arribat al seu desè aniversari. El seu portaveu, Jordi Sànchez, fa balanç de la feina feta i analitza les perspectives de futur de l'organització, un futur difícil on caldrà redefinir papers i situacions.

Militant de la Crida des de l'any 1981 i amb 26 anys, Jordi Sànchez és avui el principal dirigent d'aquest moviment cívico-polític.

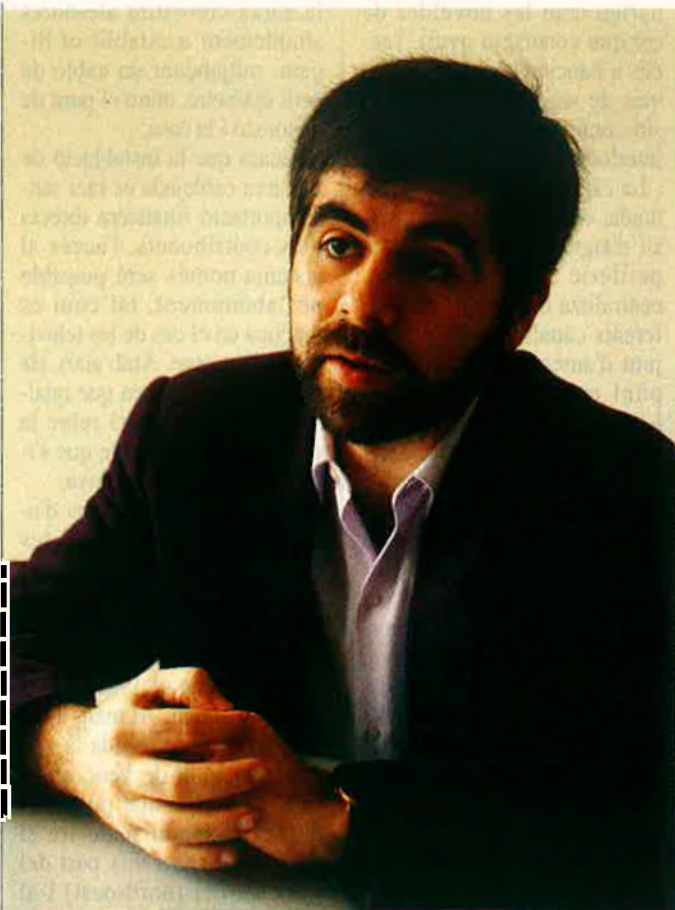
—*Deu anys després de la fundació de la Crida a la Solidaritat, ¿quin balanç se'n pot fer?*

—Amb tots els daltabaixos que hi ha pogut haver, indubtablement és un balanç positiu. Crec que la Crida ha entrat de forma clara a formar part de la Història recent d'aquest país i hi ha entrat amb iniciatives que han tingut una transcendència social i política molt important. D'alguna manera la Crida ha transformat en part la vida política d'aquest país i ha introduït una nova manera de fer política. Quan semblava que els partits polítics havien monopolitzat tot el treball polític, apareix la Crida i una vegada més, dona l'oportunitat perquè la societat civil més enllà del que fan els partits polítics, condicioni el que fan i doni la possibilitat que el nacionalisme progressista d'aquest país es manifesti.

—*¿La Crida és definible com un grup de pressió?*

—En aspectes globals, la Crida no és un grup de pressió. La Crida té la voluntat de ser un moviment polític amb una incidència globalitzadora en la societat en favor de la reconstrucció nacional. Però si analitzem la Crida sectorialment, per exemple en el treball lingüístic i ecològic, crec que efectivament la forma de treballar de la Crida ha tingut molt a veure amb el que es coneix com a grup de pressió.

—*Mirant cap al futur, ¿què*

“La Crida té la voluntat de ser un moviment polític”.

JORDI MOHERRA

passarà amb la Crida?

—En aquests deu anys hem demostrat que en aquest país hi ha la possibilitat de fer un treball polític fora de les institucions, que és important i que cal seguir per aquí. En segon lloc, s'ha demostrat que quan hi ha algun col·lectiu que treballa i posa interès perquè la societat civil sigui activa, funciona. Ara bé, cal que també hi hagi un paper representatiu de l'independentisme, de l'espai d'esquerra alternatiu a les institucions que de moment no està garantitzat a causa de la fragmentació existent en el

conjunt de forces polítiques que podrien fer aquest paper. Precisament la Crida pot contribuir, no de forma exclusiva però sí important, a coordinar aquest espai, atesa la seva ubicació ideal entre l'espai ecologista i l'espai nacionalista o independentista.

—*Avui per avui, ¿la Crida manté la força o la influència suficient per fer aquest paper unificador?*

—Si ho mirem aïlladament, indubtablement la Crida no està en un moment de màxima activitat o influència. Però si ho mirem globalment, crec

que també és innegable que entre els diversos col·lectius o formacions que hi ha, la Crida continua ocupant un paper destacat. A més, hi ha molts militants de diversos partits polítics que se senten de la Crida, tant a ERC com als Verds o en d'altres.

—*¿Això no topa precisament amb el projecte endegat al si d'Esquerra Republicana?*

—Tot i que Àngel Colom, ex-cap visible de la Crida, sigui secretari general d'ERC, continuen havent-hi diferències entre la forma de fer de les dues organitzacions. La Crida continua treballant fonamentalment des de la societat, des del carrer, promovent la participació, i ERC aquest terreny no l'ha treballat. Malgrat tot, les relacions han anat augmentant i hi ha la possibilitat d'obrir ponts de diàleg que serveixin si més no per a evitar divisions. Això no sé en què es traduirà, però per a mi és perfectament compatible l'existència d'un partit com ERC i d'un moviment com la Crida, sense que ni l'un ni l'altre se sentin supeditats respectivament.

—*¿La Crida continuarà, doncs, amb el seu paper d'agitació i conscienciació?*

—Sí, perquè aquest és l'element principal que ha caracteritzat l'organització, la seva aportació més interessant, i ha de ser la clau de la seva força en el futur. No renunciem a res fet en el passat, hem d'adaptar-nos als canvis que hi ha hagut i tornar a posar en marxa un teixit social que ens asseguri un futur en llibertat.

Pere Martí